

SEPPÖ ILMARI KALLIO  
KANGASALAN ASEMAN HISTORIAA

# HALIMAAN ASEMAKYLÄ

KANGASALAN ASEMASEUDUN OMAKOTIYHDISTYS RY.

Alkuperäisteos:  
HALIMAAN ASEMAKYLÄ Kangasalan Aseman historiaa  
© Seppo Ilmari Kallio 1995  
Kustantaja: Kangasalan Asemaseudun Omakotiyhdistys ry.  
Paino: Kirjapaino Hermes Oy, Tampere 1995  
ISBN 952-90-6153-6

## Saatteeksi

Kangasalan Kuvataiteen Ystävät ry. julkaisi vuonna 1979 kirjan Sua katson synnyinseutu, jossa esiteltiin pitäjäämme sen omien kuvataiteilijoiden silmin. Ansiokas teos muuten, mutta siinä ei ollut sanan sanaa, ei kuvan kuvaa Kangasalan asemasta eikä asemakylästä. Asemalainen taidemaalari ja graafikko Kauko Rantala ja minä emme siitä pitäneet. Pisti ihan vihaksi. Rupesimme suunnittelemaan Sua katson synnyinseutu kakkosta, jossa olisi ollut kuvia ja tekstiä pelkästään Asemasta. Kaukon piti tehdä kuvat ja minun tekstit. Mutta pelkäksi puheeksi se silloin jäi. Kauko Rantala kuolikin sitten vuonna 1981.

Kirjan tekeminen Asemasta oli kuitenkin mielessäni vuodesta toiseen. Kunnes vihdoinkin vuonna 1992 Asemaseudun Omakotiyhdistys ry:n 20-vuotisjuhlassa haaveesta näytti tulevan totta. Yhdistys oli päättänyt tilata minulta Aseman historiikin.

Tässä tämä nyt sitten on.

Halimaan asemakylä -kirja ei pyri olemaan varsinainen historiankirja, ei mitenkään kovin tieteellinen. Siinä on vain juttuja Halimaan korpeen syntyneestä asemakylästä niiltä sadalta vuodelta, jotka kylä on ollut olemassa.

Halimaan asemakylä -kirja on kylän vanhojen talojen ja niissä asuneiden ihmisten historiaa. Näitä vanhoja taloja on enää hyvin vähän jäljellä, ei niitä kaiken kaikkiaan ole ollut paria kymmentä enempiä, mutta niissä ovat tapahtuneet Aseman tapahtumat. Tässä yhteydessä joudutaan yhä uudelleen ja uudelleen palaamaan johonkin samaan taloon ja sen vaiheisiin. Joskus se ehkä vaikuttaa saman asian toistamiselta. Tästä johtuen lähes jokainen juttu on oma erillinen tarinansa, ne voidaan lukea erikseen muista riippumatta.

Lausun kiitokseni Asemaseudun Omakotiyhdistykselle, joka on mahdollistanut tämän teoksen painattamisen. Ja kiitän kaikkia asemalaisia, jotka ovat auttaneet minua työssäni materiaalin keräämisessä. Erikoisesti kiitän haastattelimiani Paavo Lehtistä sekä Maire ja Eero Paavolaa, entisiä asemalaisia Toini Mankaa (o.s. Niska), Inga Ikäheimosta (o.s. Kaltio) sekä Maija-Leena ja Anna-Liisa Niemeä.

Tarkoitukseni oli tehdä tämä kirja painovalmiiksi asti vuosi sitten hankkimallani tietokoneella, mutta kyllästyin koneen kanssa möheltämiseen, en ollut oikein päässyt sinuksi sen kanssa. Siksi vein koka homman kuvineen, teksteineen kirjapaino Hermekseen jatkotoimenpiteitä varten. Se koitui tämän kirjan pelastukseksi, sillä kohta sen jälkeen, torstain, lokakuun 20. päivän vastaisena yönä minun taloni paloi Kangasalan Aseman Viinimäessä. Menetin kaiken, mitä minun kotonani oli. Pelkät alushousut jalassa selvisin ulos palavasta rakennuksesta.

Antti-poikani koira Bella herätti minut, mutta se jäi itse liekkeihin. Se ei tullut mukaani, kun pakenin palavasta rakennuksesta. Se meni rakennuksen toiseen päähän oman koirani Ronin luo. Molemmat kuolivat.

Haluan nyt omistaa tämän kirjan pelastajalleni, urhealle Bellalle, sekä Ronille.

Tässä samassa yhteydessä haluan kiittää kaikkia hyviä asemalaisia ja muita, jotka ovat tukeneet minua henkisesti ja aineellisesti onnettomuudessani.

KIITOS KAIKILLE.

Tilapäisessä asunnossani Kangasalan Pikonlinnassa maaliskuussa 1995

Seppo Ilmari Kallio